

CARTA OBERTA AL SENYOR ARTUR MAS:

Barcelona, juny de 2.009

Permeteu-me, senyor Mas, que us adreci aquesta carta. Sóc un català més que té un seguit de neguits que us voldria exposar per si aviat arribeu a ser el meu President.

Sabeu? Us crec a bastament capacitat per ser President de la Generalitat: coneixedor del territori, de la cultura i de les persones. Estic convençut que us estimeu Catalunya per sobre de la majoria de coses. Us tinc per un home de paraula i, per tant, confio en el vostre compromís.

Mireu: em sento cansat i abatut. Estic fart de sentir aquell '¿cómo?' cada cop que demano un beure en un bar; estic fart que al metro m'increpin per portar un 'pin' amb l'estelada al coll de la camisa; estic fart que sovint m'arrenquin o em facin malbé la matrícula del cotxe perquè porto un CAT que oculta la E; estic fart que als fòrums d'Internet em titllin de 'nazi' perquè defenso la immersió lingüística a l'escola. I tantes altres coses! Però per damunt de tot, senyor Mas, estic fart de sentir-me odiat pel fet de ser català...

Tinc por de ser part d'un poble perdedor, vençut i assimilat. Temo haver infundat als meus fills un sentiment de llibertat nacional que només els pugui portar de grans a la frustració. M'espanta pensar que a ells els hi deixaré l'herència del maltractament que avui rebem per ser catalans.

És per tot això que necessito saber quina mena de president voleu ser, si voleu ser un president d'una província espanyola, un mer governador d'una regió, o voleu ser el President d'un Estat Català, el President del meu País sobirà. I necessito que m'ho digueu abans de les properes eleccions catalanes al Parlament. Vull saber del cert quin serà el vostre compromís, si estimeu Catalunya per sobre de la vostra vida (Déu no ho vulgui) i de la vostra llibertat, perquè sé que si em doneu la vostra paraula, l'acomplireu. Però me l'heu de donar, perquè aquesta vegada no puc arriscar el meu vot, no puc confiar la supervivència de la meva Nació a gent tèbia: no hi ha més marge de maniobra.

Si us plau, senyor Mas, si creieu en l'honestedat dels polítics envers els ciutadans, digueu-me quina mena de President voleu ser abans d'anar a votar.

Signeu i envieu aquesta carta des de:

Ateneu Sobiranista Català
<http://ateneusobiranistacatala.pgcc.cat>

Bloc Sobiranista Català
<http://www.blocsobiranistacatala.cat>

CARTA OBERTA AL SENYOR ARTUR MAS:

Barcelona, juny de 2.009

Permeteu-me, senyor Mas, que us adreci aquesta carta. Sóc un català més que té un seguit de neguits que us voldria exposar per si aviat arribeu a ser el meu President.

Sabeu? Us crec a bastament capacitat per ser President de la Generalitat: coneixedor del territori, de la cultura i de les persones. Estic convençut que us estimeu Catalunya per sobre de la majoria de coses. Us tinc per un home de paraula i, per tant, confio en el vostre compromís.

Mireu: em sento cansat i abatut. Estic fart de sentir aquell '¿cómo?' cada cop que demano un beure en un bar; estic fart que al metro m'increpin per portar un 'pin' amb l'estelada al coll de la camisa; estic fart que sovint m'arrenquin o em facin malbé la matrícula del cotxe perquè porto un CAT que oculta la E; estic fart que als fòrums d'Internet em titllin de 'nazi' perquè defenso la immersió lingüística a l'escola. I tantes altres coses! Però per damunt de tot, senyor Mas, estic fart de sentir-me odiat pel fet de ser català...

Tinc por de ser part d'un poble perdedor, vençut i assimilat. Temo haver infundat als meus fills un sentiment de llibertat nacional que només els pugui portar de grans a la frustració. M'espanta pensar que a ells els hi deixaré l'herència del maltractament que avui rebem per ser catalans.

És per tot això que necessito saber quina mena de president voleu ser, si voleu ser un president d'una província espanyola, un mer governador d'una regió, o voleu ser el President d'un Estat Català, el President del meu País sobirà. I necessito que m'ho digueu abans de les properes eleccions catalanes al Parlament. Vull saber del cert quin serà el vostre compromís, si estimeu Catalunya per sobre de la vostra vida (Déu no ho vulgui) i de la vostra llibertat, perquè sé que si em doneu la vostra paraula, l'acomplireu. Però me l'heu de donar, perquè aquesta vegada no puc arriscar el meu vot, no puc confiar la supervivència de la meva Nació a gent tèbia: no hi ha més marge de maniobra.

Si us plau, senyor Mas, si creieu en l'honestedat dels polítics envers els ciutadans, digueu-me quina mena de President voleu ser abans d'anar a votar.

Signeu i envieu aquesta carta des de:

Ateneu Sobiranista Català
<http://ateneusobiranistacatala.pgcc.cat>

Bloc Sobiranista Català
<http://www.blocsobiranistacatala.cat>

